

Bilag 14.

INDUSTRIRAADET

Den 30. januar 1969.

I anledning af det af finansministeren den 11. december 1968 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift skal Industriraadet herved tilde sig at fremføre følgende:

Indførelsen af merværdiafgift har for industrien været en væsentlig administrativ lettelse i forhold til tidligere. Kun i få tilfælde afviger afgiftssystemet fra de enkle grundprincipper, hvorpå det bygger. Industriens generelle ønske er derfor at få fjernet disse afvigelser samt at undgå ændringer i loven, der medfører nye afvigelser, eller som på anden måde forøger de administrative problemer.

Industriraadet anerkender, at lovforslaget på en række punkter imødekommer industriens generelle ønsker.

Valgfrihed til fakturering inklusive og eksklusive moms.

Industriraadet frygter alvorligt konsekvenserne af den foreslåede ændring af kravene til fakturaens indhold og kan ikke se, at der er nogen rimelig balance imellem de påståede fordele ved den såkaldte valgfrihed på dette område og de alvorlige konsekvenser, der vil blive en følge.

I bemærkningerne til lovforslaget er Industriraadets synspunkter helt korrekt gengivet og skal derfor ikke gentages, men følgende kan tilføjes:

De leverandørvirksomheder, der vil blive ramt hårdest, hvis „valgfriheden“ medfører, at man føler sig tvunget til at imødekomme købmændenes krav om moms-inficerede enhedspriser, er de mellemstore virksomheder, der har et vist maskinel, men ikke EDB. Langt de fleste leverandørvirksomheder er omfattet af denne kategori. Industriraadet har ved flere møder og i korrespondance gjort De Samvirkende Købmandsforeninger (DSK) opmærksom på, at det er teknisk

umuligt at imødekomme ønsket. Imidlertid har man naturligvis villet strække sig så vidt det overhovedet var teknisk muligt for at imødekomme kunderne, bl. a. ved at udsende prislister, der indeholder de enhedspriser (inkl. afgift), som købmændene efterlyser. Man har herefter kunnet henvise købmændene til, at den påståede nødvendige dobbelte regneoperation kan undgås på en af følgende tre måder:

1. Hvis købmanden anvender de udsendte prislisters oplysninger om enhedspriser inkl. afgift.
2. Hvis købmanden én gang for alle lægger de hidtidige avanceprocenter og afgiftsprocenten sammen, således at de hidtidige avanceprocenter (ekskl. afgift) på f. eks.: 10, 12, 15 og 20 erstattes af følgende avanceprocenter (inkl. afgift): 24, 26, 29 og 35.
3. Hvis købmanden anvender de „moms-tabeller“ og „moms-kalkulatorer“, der har været solgt eller uddelt til detailhandlernes.

DSK har ikke været tilfreds med disse forslag, men har afstået fra en nærmere motivering. Denne motivering findes heller ikke i bemærkningerne til lovforslaget.

Hvis den foreslåede ændring ophøjes til lov — og systemet derefter griber om sig, bl. a. fordi mange leverandører ikke ønsker at have kunderne opdelt i to kategorier, vil de gå over til altid at fakturere med moms-inficerede enhedspriser. Dermed kommer sådanne fakturaer også ind i virksomheder, der ikke videresælger indkøbte varer ubearbejdede, f. eks. i håndværks-, landbrugs- og industrivirksomheder. Ganske vist indeholder loven en bestemmelse om, at sådanne virksomheder kan kræve afgiften oplyst i fakturaen — men kun af totalbeløbet. Den enkelte håndværker eller industridrivende,